

Περίληψη Απόφασης 591/2026

Απορρίφθηκε κατ' ουσίαν έφεση πιστωτικού ιδρύματος κατά απόφασης που είχε δεχθεί εν μέρει αγωγή πελάτη για αποζημίωση από μη εγκεκριμένη ηλεκτρονική πράξη πληρωμής μέσω υπηρεσίας ηλεκτρονικής τράπεζας. Κρίθηκε ότι η μεταγενέστερη εξειδίκευση πραγματικών περιστατικών με τις προτάσεις δεν συνιστά ανεπίτρεπτη μεταβολή της ιστορικής βάσης της αγωγής ούτε επηρεάζει το ορισμένο αυτής, αλλά αποτελεί παραδεκτή συμπλήρωση των ήδη προβαλλόμενων ισχυρισμών. Το Δικαστήριο δέχθηκε ότι η επίδικη συναλλαγή δεν αποδείχθηκε ότι είχε εγκριθεί από τον χρήστη, ενώ δεν αποδείχθηκαν δόλος ή βαριά αμέλειά του, ώστε να απαλλαγεί ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών από την ευθύνη του. Απορρίφθηκε επίσης το αίτημα επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση ως παρεπόμενο της απόρριψης της έφεσης και επιδικάστηκαν τα δικαστικά έξοδα σε βάρος της εκκαλούσας.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΩ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 591/ 2026

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΩ

(αριθμός έκθεσης κατάθεσης έφεσης: ...-9-2024)

(Τακτική Διαδικασία)

ΑΠΟΤΕΛΟΥΜΕΝΟ από τη Δικαστή Βασιλική Κατσιάδα, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε η Διευθύνουσα το Πρωτοδικείο Κω, Πρόεδρος Πρωτοδικών και από την Γραμματέα

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 9 Δεκεμβρίου 2025, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ-ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ» και τον δ.τ. «ALPHA BANK», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Σταδίου αρ. 40, με Α.Φ.Μ. 996807331, νόμιμα εκπροσωπούμενης, η οποία παραστάθηκε διά της

πληρεξούσιας δικηγόρου της Νομικής Χαρτοφύλη (Α.Μ. Δ.Σ. Κω 45), με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ, προκατέθεσε προτάσεις και προκατέβαλε τις εισφορές 1του προβλέπονται στο άρθρο 61 παρ. 1 και 2 του ν. 4194/2013 (ίδ. το υπ' αριθ. Κ49526/2025 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δ.Σ. Κω).

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ-ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: ... του .., κατοίκου Κω, δ.δ. ..., με Α.Φ.Μ. ..., ο οποίος παραστάθηκε διά του πληρεξούσιου δικηγόρου του Αλκιβιάδη Χατζαντώνη (Α.Μ. Δ.Σ. Κω ...), ττου κατέθεσε προτάσεις και προκατέβαλε τις εισφορές ττου προβλέπονται στο άρθρο 61 παρ. 1 και 2 του ν. 4194|2013 (ίδ. το υπ' αριθ. ...|2025 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δ.Σ. Κω).

Ο ενάγων και ήδη εφεσίβλητος κατέθεσε ενώπιον του ήδη καταργηθέντος Ειρηνοδικείου Κω την από ...-8-2022 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης .../2022 αγωγή του, στρεφόμενη κατά της εναγομένης και ήδη εκκαλούσας ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας. Επί της αγωγής αυτής εκδόθηκε, κατά την τακτική διαδικασία και κατ' αντιμωλία των διαδίκων, η εκκαλουμένη υπ' αριθ. ...-7-2024 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Κω, με την **οποία** η αγωγή έγινε εν μέρει δεκτή. Κατά της ανωτέρω απόφασης άσκησε έφεση η εν μέρει ηττηθείσα εναγομένη με την από ...-9-2024 έφεση, η οποία κατατέθηκε ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης ...-9—2024. Η έφεση προσδιορίσθηκε προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου με την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ...-9-2024 πράξη προσδιορισμού αρχικά για τη δικάσιμο της ...-3-2025, οπότε και αναβλήθηκε λόγω αποχής των δικηγόρων για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης, και εγγράφηκε στο πινάκιο με αρ. 7.

Ακολούθως, αφού εκφωνήθηκε η υπόθεση κατά τη σειρά του πινακίου, **οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων παραστάθηκαν ως ανωτέρω αναφέρεται και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις έγγραφες προτάσεις τους.**

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Η κρίνόμενη από 27-9-2024 έφεση της εν μέρει ηττηθείσας εναγομένης και ήδη εκκαλούσας, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου ...-9-2024 και, ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, με αριθμό έκθεσης προσδιορισμού ...-9—2024, κατά της υπ' αριθ. 132/2024 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Κω, η οποία εκδόθηκε κατά την τακτική διαδικασία και κατ' αντιμωλία των διαδίκων, αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου και έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρα 495 παρ. 1, 2 και 3, 498 παρ. 1 εδ. α' και παρ. 2, 511,

513 παρ. 1 περ. β' εδ. α' 516 παρ. 1, 517 εδ. α', 518 παρ. 1, 520 παρ. 1 ΚΠολΔ). Ειδικότερα, η εκκαλουμένη απόφαση επιδόθηκε νόμιμα με επιμέλεια του εφεσιβλήτου στην εκκαλούσα στις 28-8-2024, όπως προκύπτει από την επισημείωση του δικαστικού επιμελητή επί του σώματος της προσβαλλόμενης απόφασης, η δε έφεση ασκήθηκε με την κατάθεση του δικογράφου της στη Γραμματεία του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου στις 27-9-2024, ήτοι εντός της νόμιμης προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών από την επίδοση της εκκαλουμένης, σύμφωνα με το άρθρο 518 παρ. 1 ΚΠολΔ. Περαιτέρω, για το παραδεκτό της άσκησής της έχει κατατεθεί το νόμιμο παράβολο (άρθρο 495 παρ. 3 ΚΠολΔ), ήτοι το υπ' αριθ. ... ηλεκτρονικό παράβολο, ποσού εβδομήντα πέντε (75,00) ευρώ. Επομένως, η ως άνω έφεση πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς το

παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της, μέσα στα όρια του καθορίζονται από αυτήν (άρθρα 522, 524 παρ. 1 και 533 παρ. 1 ΚΠολΔ), κατά την ίδια, ως πρωτοδίκως, τακτική διαδικασία.

Με την από ...-8-2022 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης .../2022 αγωγή του, ο ενάγων και ήδη εφεσίβλητος ιστορούσε ότι είναι πελάτης της εναγομένης και ήδη εκκαλούσας ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας και ότι διατηρεί σε αυτήν τον αναφερόμενο τραπεζικό λογαριασμό, τον οποίο χρησιμοποιεί για τις συναλλαγές του αφορούν την επιχειρηματική του δραστηριότητα, έχοντας

πρόσβαση και στις ηλεκτρονικές υπηρεσίες της εναγομένης. Ότι στις ...-6-2022, περί ώρα 13:30, αποπειράθηκε να πραγματοποιήσει μέσω του ηλεκτρονικού συστήματος της εναγομένης μεταφορά χρηματικού ποσού από τον ως άνω λογαριασμό του, πλην όμως η συναλλαγή δεν ολοκληρώθηκε, παρά τις επανειλημμένες προσπάθειές του. Ότι, κατόπιν επικοινωνίας του με υπάλληλο του υποκαταστήματος Κω της εναγομένης, του υποδείχθηκε να επιχειρήσει εκ νέου τη συναλλαγή αργότερα και να αυξήσει το ημερήσιο όριο συναλλαγών του από το ποσό των 4.000,00 ευρώ στο ποσό των 12.000,00 ευρώ, που αντιστοιχούσε στο ποσό το οποίο επιθυμούσε να μεταφέρει σε συνεργάτη του στην αλλοδαπή. Ότι, ακολουθώντας τις ανωτέρω υποδείξεις, αποπειράθηκε εκ νέου το απόγευμα της ίδιας ημέρας να πραγματοποιήσει τη συναλλαγή μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή, πλην όμως αυτή και πάλι δεν ολοκληρώθηκε και, αφού εξήλθε από το ηλεκτρονικό σύστημα, απενεργοποίησε τον υπολογιστή του. Ότι την επόμενη ημέρα, όταν προσήλθε στο υποκατάστημα της εναγομένης, πληροφορήθηκε ότι είχε πραγματοποιηθεί από τον λογαριασμό του παράνομη και μη εξουσιοδοτημένη ηλεκτρονική συναλλαγή ποσού 12.000,00 ευρώ προς άγνωστο σε αυτόν λογαριασμό, ο οποίος δεν αντιστοιχούσε στη συναλλαγή που ο ίδιος επιθυμούσε να πραγματοποιήσει. Ότι την ως άνω συναλλαγή δεν πραγματοποίησε ούτε ενέκρινε ο ίδιος, αλλά, μόλις τη διαπίστωσε, την αμφισβήτησε ενώπιον της εναγομένης και ζήτησε να ληφθούν οι αναγκαίες ενέργειες για τη διακοπή ή ακύρωση της μεταφοράς και την επιστροφή του αφαιρεθέντος ποσού, λαμβάνοντας υπόψη και την ενημέρωση που έλαβε ότι η μεταφορά αφορούσε λογαριασμό τράπεζας του εξωτερικού. Ότι, όπως πληροφορήθηκε μεταγενέστερα, το ποσό των 12,000,00 ευρώ μεταφέρθηκε στον αριθμό λογαριασμού IBAN ..., 1του τηρείται στην τράπεζα ..., στο όνομα ..., πρόσωπο ή οντότητα 1του, κατά τους ισχυρισμούς του, δεν είχε σχέση με τον ίδιο ή με τη συναλλαγή που σκόπευε να πραγματοποιήσει. Ότι, μολονότι επανειλημμένως ζήτησε από την εναγομένη να του χορηγηθούν στοιχεία σχετικά με την παράνομη αφαίρεση των

χρημάτων του και να προβεί στις αναγκαίες ενέργειες έναντι της αλλοδαπής τράπεζας για τη διερεύνηση και αναστροφή της μεταφοράς, η τελευταία δεν προέβη, κατά τους ισχυρισμούς του, στις απαιτούμενες ενέργειες και αρνήθηκε ότι υπέχει οποιαδήποτε ευθύνη. Ότι η ζημία του οφείλεται σε υπαίτια παράβαση των συμβατικών και νόμιμων υποχρεώσεων της εναγομένης, ως παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, η οποία, κατά τους ισχυρισμούς του, παρέλειψε να λάβει τα κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για την ασφαλή εκτέλεση των ηλεκτρονικών συναλλαγών, την πρόληψη της εξαπάτησής του και την προστασία των οικονομικών του συμφερόντων, κατά παράβαση και των υποχρεώσεων πρόνοιας, ασφάλειας, ενημέρωσης και επαγγελματικής επιμέλειας που απορρέουν από τη μεταξύ τους συμβατική σχέση, τις διατάξεις περί παροχής υπηρεσιών πληρωμών, τη νομοθεσία περί προστασίας καταναλωτή, καθώς και τις διατάξεις περί αδικοπραξιών. Με βάση το ιστορικό αυτό, επικαλούμενος ενδοσυμβατική ευθύνη της εναγομένης ως παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, καθώς και αδικοπρακτική ευθύνη αυτής, ζητούσε να υποχρεωθεί η εναγομένη να του καταβάλει το ποσό των 12.000,00 ευρώ, ως αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία που υπέστη, καθώς και το ποσό των 5.000,00 ευρώ, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση, να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικασθεί η εναγομένη στη δικαστική του δαπάνη. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με την υπ' αριθ. 132/2024 οριστική απόφασή του, αφού έκρινε την αγωγή ορισμένη και νόμιμη και απέρριψε τους αντίθετους ισχυρισμούς της εναγομένης, ακολουθώντας ερεύνησε αυτήν κατ' ουσίαν και την έκανε εν μέρει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη. Ειδικότερα, υποχρέωσε την εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 12.000,00 ευρώ για την περιουσιακή του ζημία, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής, απέρριψε το αίτημα χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, κήρυξε την απόφαση προσωρινά εκτελεστή ως προς το ποσό των 6.000,00 ευρώ και καταδίκασε την εναγομένη στην καταβολή μέρους των

δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, τα οποία όρισε στο ποσό των 300,00 ευρώ. Ήδη, κατά της απόφασης αυτής παραπονείται με την ένδικη έφεση η εν μέρει ηττηθείσα εναγομένη, για τους λόγους που εκτίθενται στο δικόγραφο της έφεσης και ανάγονται, συνοπτικά, στην εσφαλμένη απόρριψη των ισχυρισμών της περί απαράδεκτης μεταβολής της ιστορικής βάσης της αγωγής και περί αοριστίας αυτής' καθώς και σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων. Με βάση τους λόγους αυτούς ζητεί την εξαφάνιση της εκκαλουμένης απόφασης, την απόρριψη καθ' ολοκληρίαν της αγωγής και την καταδίκη του εφεσιβλήτου στη δικαστική της δαπάνη και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας. Περαιτέρω, τόσο με το δικόγραφο της έφεσης όσο και με τις προτάσεις της, ζητεί την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, επικαλούμενη ότι, σε συμμόρφωση προς τη διάταξη της εκκαλουμένης περί προσωρινής εκτελεστότητας, κατέβαλε στον εφεσίβλητο το ποσό των 6.000,00 ευρώ και αιτείται, σε περίπτωση ευδοκίμησης της έφεσής της, να υποχρεωθεί ο τελευταίος να της αποδώσει το ποσό αυτό.

Με τον πρώτο λόγο της έφεσης, κατά το πρώτο σκέλος του, η εκκαλούσα παραπονείται ότι το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, κατά εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 224 ΚΠολΔ και κακή εκτίμηση του δικογράφου της αγωγής, έλαβε υπόψη πραγματικά περιστατικά του, κατά τους ισχυρισμούς της, δεν περιλαμβάνονταν στην αγωγή, αλλά προβλήθηκαν το πρώτον με τις προτάσεις του ενάγοντος. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι στην αγωγή ο ενάγων ισχυρίστηκε ότι έλαβε γνώση της επίδικης συναλλαγής την επόμενη ημέρα, κατά την προσέλευσή του στο υποκατάστημα της εναγομένης στην Κω, ενώ με τις προτάσεις του επικαλέστηκε για πρώτη φορά ότι ήδη από το βράδυ της ...-6-2022 έλαβε ηλεκτρονικά μηνύματα περί ολοκλήρωσης της συναλλαγής και αύξησης του ημερήσιου ορίου συναλλαγών και ότι επικοινωνήσε τηλεφωνικά με την εναγομένη στις 21:46:37 της ίδιας ημέρας, αμφισβητώντας τη συναλλαγή. Με βάση τα ανωτέρω, η εκκαλούσα ισχυρίζεται ότι μεταβλήθηκε απαραδέκτως η ιστορική βάση της αγωγής και ότι η αγωγή έπρεπε να απορριφθεί ως απαράδεκτη ή αόριστη. Κατά τη διάταξη του άρθρου 224 ΚΠολΔ, είναι

μεν απαράδεκτη η μεταβολή της βάσης της αγωγής, επιτρέπεται όμως η συμπλήρωση, διευκρίνιση ή διόρθωση των αγωγικών ισχυρισμών με τις προτάσεις, εφόσον με τον τρόπο αυτό δεν αντικαθίσταται ούτε μεταβάλλεται ουσιωδώς ο ιστορικός πυρήνας της αγωγής. Ως μεταβολή της βάσης νοείται η αντικατάσταση ή ουσιώδους μεταβολή του ιστορικού πυρήνα των πραγματικών περιστατικών που Θεμελιώνουν την αξίωση. Αντιθέτως, δεν συνιστά ανεπίτρεπτη μεταβολή η ειδικότερη ανάπτυξη, η χρονική εξειδίκευση ή η αποδεικτική συμπλήρωση ήδη προταθέντων ισχυρισμών, εφόσον παραμένει αμετάβλητο το σύνολο των πραγματικών περιστατικών που οδηγεί στην ίδια έννομη συνέπεια. Εν προκειμένω, από την παραδεκτή επισκόπηση του δικογράφου της αγωγής προκύπτει ότι ο ενάγων είχε ήδη εκθέσει ως ιστορική βάση της αξίωσής του τη διατήρηση τραπεζικού λογαριασμού στην εναγομένη, τη χρήση των ηλεκτρονικών υπηρεσιών της, την απόπειρα πραγματοποίησης μεταφοράς ποσού 12.000 ευρώ προς συγκεκριμένο προμηθευτή του, τη μη ολοκλήρωση της επιθυμητής συναλλαγής, την επακολουθήσασα μεταφορά του ίδιου ποσού προς άγνωστο σε αυτόν λογαριασμό, μη ανταποκρινόμενο στη συναλλαγή που επιθυμούσε να πραγματοποιήσει, την αμφισβήτηση της συναλλαγής, καθώς και την πλημμελή, κατά τους ισχυρισμούς του, αντίδραση της εναγομένης. Τα ειδικότερα περιστατικά που εκτέθηκαν με τις προτάσεις του, αναφορικά με τα ακριβή χρονικά σημεία λήψης των ηλεκτρονικών μηνυμάτων της ...-6-2022, τις τηλεφωνικές κλήσεις προς την εναγομένη και την επικοινωνία του με εκπρόσωπό της, δεν εισάγουν νέα αυτοτελή ιστορική βάση της αγωγής ούτε μεταβάλλουν το αντικείμενο της δίκης, αλλά συμπληρώνουν και εξειδικεύουν παραδεκτά τον ήδη προβληθέντα αγωγικό ισχυρισμό περί αμφισβήτησης της συναλλαγής και ενημέρωσης της εναγομένης. Το σύνολο των πραγματικών περιστατικών 1του συγκροτεί τον ιστορικό πυρήνα της αγωγής και άγει, κατά τους ισχυρισμούς του ενάγοντος, στην έννομη συνέπεια της ευθύνης της εναγομένης, παρέμεινε αμετάβλητο. Σε κάθε δε περίπτωση, τα ως άνω ειδικότερα περιστατικά περί του ακριβούς χρόνου λήψης των ηλεκτρονικών μηνυμάτων και των τηλεφωνικών κλήσεων της ...-6-2022 δεν Θεμελιώνουν νέα αυτοτελή βάση ευθύνης της εναγομένης ούτε μεταβάλλουν την αιτία της αγωγής, αλλά λειτουργούν συμπληρωματικώς και αποδεικτικώς ως προς τον ήδη προβληθέντα ισχυρισμό του ενάγοντος ότι η επίδικη πράξη πληρωμής

δεν ανταποκρινόταν στη βούλησή του και ότι αυτός την αμφισβήτησε χωρίς υπαίτια καθυστέρηση. Επομένως, ο σχετικός λόγος της έφεσης πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος.

Με τον πρώτο λόγο της έφεσης, κατά το δεύτερο σκέλος του, η εκκαλούσα επαναφέρει τον πρωτοδίκως προβληθέντα και απορριφθέντα από το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο ισχυρισμό της περί αοριστίας της αγωγής, παραπονούμενη ότι εσφαλμένα και αναιτιολόγητα το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έκρινε την αγωγή ορισμένη. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι στο δικόγραφο της αγωγής ο ενάγων: οι) δεν αναφέρει ούτε εξειδικεύει συγκεκριμένες πράξεις και παραλείψεις της εναγομένης ττου να συνιστούν παραβίαση των συμφωνηθέντων μεταξύ των διαδίκων και του ισχύοντος πλαισίου συνεργασίας - γενικών όρων διενέργειας τραπεζικών συναλλαγών, ούτε εξειδικεύει τα κατάλληλα μέτρα ασφαλείας που έπρεπε να έχει λάβει η τράπεζα, ώστε να αποτραπεί η πραγματοποίηση της επίδικης συναλλαγής, β) δεν αναφέρει εάν και με ποιον τρόπο η όποια συμπεριφορά της εναγομένης συνδέεται αιτιωδώς με την επικαλούμενη ζημία του, γ) δεν προσδιορίζει τον τρόπο με τον οποίο φέρεται να έλαβε χώρα η υποκλοπή ή αθέμιτη χρήση των προσωπικών του διαπιστευτηρίων, δ) δεν αναφέρει ποιες συγκεκριμένες ενέργειες όφειλε να έχει λάβει η εναγομένη μετά τη διενέργεια της συναλλαγής για την ακύρωση ή παρεμπόδισή της και ε) δεν εκθέτει επαρκώς περιστατικά από τα οποία να προκύπτει ευθύνη της εναγομένης, παρά το ότι, κατά τους ισχυρισμούς της τελευταίας, η συναλλαγή πραγματοποιήθηκε με χρήση των προσωπικών κωδικών του ενάγοντος και πρόσθετου κωδικού ασφαλείας. Ο λόγος αυτός της έφεσης πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος. Από την επισκόπηση του δικογράφου της αγωγής, αλλά και από το ανωτέρω εκτιθέμενο περιεχόμενό της, προκύπτει ότι αυτή περιέχει όλα τα αναγκαία, κατά τα άρθρα 118 περ. 4 και 216 ΚΠολΔ, στοιχεία για την πληρότητά της ως προς την αξίωση αποκατάστασης της περιουσιακής ζημίας του ενάγοντος.

Ειδικότερα, ο ενάγων εκθέτει επαρκώς τα πραγματικά περιστατικά στα οποία θεμελιώνει την αξίωσή του κατά της εναγομένης, προσδιορίζοντας τη συμβατική σχέση του με αυτήν, τη διατήρηση σε αυτήν τραπεζικού λογαριασμού και τη χρήση

υπηρεσιών ηλεκτρονικής τραπεζικής, την απόπειρα πραγματοποίησης μεταφοράς ποσού 12.000,00 ευρώ προς συγκεκριμένο προμηθευτή του, τη μη ολοκλήρωση της επιθυμητής συναλλαγής, την επακολουθήσασα μεταφορά του ίδιου ποσού προς λογαριασμό άγνωστο σε αυτόν και μη ανταποκρινόμενο στη συναλλαγή ττου επιθυμούσε να πραγματοποιήσει, την αμφισβήτηση της συναλλαγής' την επικαλούμενη πλημμελή αντίδραση της εναγομένης και την περιουσιακή ζημία που υπέστη. Τα περιστατικά αυτά είναι επαρκή για την εξατομίκευση της επίδικης έννομης σχέσης και για τη δικαστική εκτίμηση της αγωγής. Για την πληρότητα της αγωγής δεν απαιτείται η αναλυτική έκθεση του τεχνολογικού τρόπου προστασίας της ηλεκτρονικής συναλλαγής πληρωμής ούτε η εξειδίκευση όλων των τεχνικών ενεργειών ττου όφειλε να έχει λάβει η εναγομένη για την αποτροπή της ζημίας, ιδίως ενόψει του ότι τα στοιχεία αυτά δεν βρίσκονται, κατ' αρχήν, στο πεδίο γνώσης του χρήστη υπηρεσιών ηλεκτρονικής πληρωμής. Περαιτέρω, τα προβαλλόμενα από την εκκαλούσα στοιχεία ττου αφορούν την τήρηση ή μη από τον ενάγοντα των οδηγιών ασφαλούς χρήσης των ηλεκτρονικών υπηρεσιών, την τυχόν πλημμελή διαφύλαξη των προσωπικών του κωδικών, την ύπαρξη ή μη δόλου, βαριάς αμέλειας ή συνυπαιτιότητάς του, καθώς και την επάρκεια ή μη των μέτρων ασφαλείας ττου εφάρμοσε η εναγομένη, δεν αποτελούν στοιχεία του ορισμένου της αγωγής, αλλά αφορούν, κατά περίπτωση, την ουσιαστική βασιμότητα αυτής ή συναφείς ενστάσεις και ισχυρισμούς της εναγομένης περί αποκλειστικής υπαιτιότητας ή συνυπαιτιότητας του ενάγοντος στην πρόκληση της ζημίας του (ιδ. ΜονΕφΘεσσαλονίκης 426/2026, ΕφΔωδεκανήσου 100/2025, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επομένως, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο ομοίως απέρριψε τον προβληθέντα ισχυρισμό περί αοριστίας της ένδικης αγωγής, έστω και με εν μέρει ελλιπή αιτιολογία, η οποία παραδεκτά συμπληρώνεται με την αιτιολογία της παρούσας απόφασης (άρθρο 534 ΚΠολΔ), δεν έσφαλε ως προς την ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου. Συνεπώς, ο περί του αντιθέτου πρώτος λόγος της έφεσης, Κατά το δεύτερο σκέλος του, πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος.

I. Η παροχή υπηρεσιών πληρωμών ρυθμίζεται από τον ν. 4537/2018, με τον οποίο ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη η Οδηγία 2015/2366|

ΕΕ. Κατά το άρθρο 64 του νόμου αυτού, πράξη πληρωμής θεωρείται εγκεκριμένη μόνον εφόσον ο πληρωτής έχει παράσχει τη συγκατάθεσή του για την εκτέλεσή της, με τον συμφωνημένο μεταξύ αυτού και του παρόχου τύπο και διαδικασία' άν τέτοια συγκατάθεση δεν έχει παρασχεθεί, η πράξη πληρωμής θεωρείται μη εγκεκριμένη. Η συγκατάθεση, κατά την έννοια της διάταξης αυτής, δεν ταυτίζεται αυτομάτως με την απλή τεχνική χρήση των εξατομικευμένων διαπιστευτηρίων ασφαλείας ή με την επιτυχή καταχώριση κωδικού μίας χρήσης, αλλά προϋποθέτει πραγματική, συνειδητή και ειδικώς κατευθυνόμενη βούληση του πληρωτή για τη συγκεκριμένη πράξη πληρωμής, δηλαδή για το συγκεκριμένο ποσό, προς τον συγκεκριμένο δικαιούχο και τον συγκεκριμένο λογαριασμό προορισμού. Η χρήση του συμφωνημένου μέσου ταυτοποίησης αποτελεί μεν κρίσιμο αποδεικτικό δεδομένο, δεν αρκεί όμως από μόνη της για να θεμελιώσει γνήσια έγκριση, όταν ο χρήστης αρνείται ότι ενέκρινε τη συναλλαγή και επικαλείται ότι τα διαπιστευτήριά του χρησιμοποιήθηκαν παρανόμως από τρίτο στο πλαίσιο ηλεκτρονικής απάτης. Στις περιπτώσεις αυτές, η συναλλαγή μπορεί να εμφανίζεται ως τεχνικώς ολοκληρωμένη στα συστήματα της τράπεζας, χωρι'ς όμως να ανταποκρίνεται στην πραγματική βούληση του νόμιμου χρήστη. Κατά το άρθρο 69 του ίδιου νόμου, ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών υποχρεούται να χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών σύμφωνα με τους όρους έκδοσης και χρήσης του, να λαμβάνει κάθε εύλογο μέτρο για την ασφαλή φύλαξη των εξατομικευμένων διαπιστευτηρίων ασφαλείας και να ειδοποιεί χωρίς υπαίτια καθυστέρηση τον πάροχο μόλις αντιληφθεί απώλεια, κλοπή, υπεξαίρεση ή μη εγκεκριμένη χρήση του μέσου πληρωμών. Αντίστοιχα, κατά το άρθρο 70, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών υποχρεούται να διασφαλίζει ότι τα εξατομικευμένα διαπιστευτήρια ασφαλείας δεν είναι προσβάσιμα σε τρίτους, να παρέχει κατάλληλα μέσα άμεσης γνωστοποίησης και να αποτρέπει κάθε περαιτέρω χρήση του μέσου πληρωμών από τον χρόνο της γνωστοποίησης. Κατά το άρθρο 71, ο πάροχος αποκαθιστά μη εγκεκριμένη ή εσφαλμένα εκτελεσθείσα πράξη πληρωμής, εφόσον ο χρήστης τον

ειδοποιήσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση και πάντως εντός της νόμιμης προθεσμίας. Όταν ο χρήστης αρνείται ότι ενέκρινε εκτελεσθείσα πράξη πληρωμής ή ισχυρίζεται ότι αυτή δεν εκτελέστηκε ορθά, ο πάροχος φέρει, κατά το άρθρο 72, το βάρος να αποδείξει ότι η πράξη ταυτοποιήθηκε ως γνήσια, καταγράφηκε με ακρίβεια, καταχωρίστηκε στους λογαριασμούς πληρωμών και δεν επηρεάστηκε από τεχνική βλάβη ή άλλη δυσλειτουργία. Η δε χρήση του μέσου πληρωμών και μόνη δεν αποτελεί επαρκή απόδειξη ούτε ότι ο πληρωτής ενέκρινε την πράξη πληρωμής ούτε ότι ενήργησε με δόλο ή βαριά αμέλεια. Επομένως, ο πάροχος, όταν επικαλείται απαλλαγή ή περιορισμό της ευθύνης του, οφείλει να αποδείξει είτε ότι ο χρήστης ενέκρινε πράγματι τη συγκεκριμένη πράξη πληρωμής είτε ότι η ζημία οφείλεται σε δόλο ή βαριά αμέλεια αυτού. Κατά το άρθρο 74, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή του με τον ν. 5019/2023, ο πληρωτής ευθύνεται κατ' αρχήν μέχρι του ποσού των πενήντα (50,00) ευρώ για ζημίες από μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής που προκύπτουν από χρήση απολεσθέντος, κλαπέντος ή υπεξαιρεθέντος μέσου πληρωμών, ευθύνεται όμως για το σύνολο της ζημίας μόνο όταν αυτή οφείλεται σε δόλο ή σε μη τήρηση, από πρόθεση ή βαριά αμέλεια, μίας ή περισσότερων υποχρεώσεων του κατά το άρθρο 69. Η βαριά αμέλεια δεν τεκμαίρεται από το γεγονός ότι χρησιμοποιήθηκαν οι προσωπικοί κωδικοί ή κωδικός μίας χρήσης, αλλά πρέπει να αποδεικνύεται αυτοτελώς και να προκύπτει από συμπεριφορά του εμφανίζει ουσιώδη, ασυνήθη και ιδιαιτέρως σοβαρή απόκλιση από την απαιτούμενη επιμέλεια του μέσου συνετού χρήστη. Για τη θεμελίωσή της απαιτείται να αποδεικνύεται ότι ο χρήστης, εν γνώσει ή κατὰ πρόδηλη παραγνώριση των περιστάσεων, παρέδωσε ή γνωστοποίησε σε τρίτο τα κρίσιμα μέσα όλων των απαιτούμενων σταδίων ταυτοποίησης κατά τρόπο που επέτρεψε την εκτέλεση της συγκεκριμένης μεταφοράς ή ότι παρέβλεψε σαφείς, συγκεκριμένες και κατανοητές προειδοποιήσεις για τα ουσιώδη στοιχεία της πράξης 1του επρόκειτο να εγκρίνει. Κατά το άρθρο 96, στις εξ αποστάσεως ηλεκτρονικές πράξεις πληρωμής εφαρμόζεται ισχυρή ταυτοποίηση πελάτη, η οποία πρέπει να συνδέει δυναμικά τη συναλλαγή με

συγκεκριμένο ποσό και συγκεκριμένο δικαιούχο, ώστε ο χρήστης να γνωρίζει ποια ακριβώς πράξη εγκρίνει. Οι διατάξεις αυτές έχουν αναγκαστικό χαρακτήρα υπέρ των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών, αφού, κατά το άρθρο 103, οι πάροχοι δεν μπορούν να παρεκκλίνουν από αυτές εις βάρος των χρηστών, παρά μόνον όπου ο νόμος το επιτρέπει ρητά. Συνεπώς, συμβατικοί όροι που μετακυλίνουν στον χρήστη το βάρος απόδειξης της μη έγκρισης ή τον καθιστούν πλήρως υπεύθυνο απλώς και μόνο επειδή χρησιμοποιήθηκαν οι κωδικοί του, εφαρμόζονται μόνο στο μέτρο που δεν αντιβαίνουν στο ανωτέρω αναγκαστικό πλαίσιο. Προς την ίδια κατεύθυνση έχει κρίνει και η νομολογία επί αντίστοιχων διαφορών από μη εγκεκριμένες ηλεκτρονικές συναλλαγές μέσω e-banking, δεχόμενη ότι γνήσια συναλλαγή δεν υφίσταται όταν ο χρήστης την αγνοεί και αυτή ενεργήθηκε από τρίτο χωρίς δικαίωμα, ακόμη και αν η φερόμενη συναίνεση εμφανίζεται με τον συμφωνημένο τεχνικό τρόπο, καθώς και ότι η ευθύνη του χρήστη για το σύνολο της ζημίας προϋποθέτει απόδειξη δόλου ή βαριάς αμέλειας και όχι απλή χρήση των διαπιστευτηρίων του (ιδ. ΜονΕφΘεσσαλονίκης 426/2026, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ ΜΕΦΛαρ 104/2026, ΤΝΠ Qualex- ΕφΔωδεκανήσου 100/2025, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ βλ. και Ηλ. Καραγεώργου, «Η αξίωση αποζημίωσης του πελάτη της τράπεζας κατ' αυτής σε περίπτωση ηλεκτρονικής απάτης μέσω e-banking», ΝοΒ 70, σ. 2076 επ.).

II. Οι ανωτέρω ρυθμίσεις τελούν σε συνάφεια με το άρθρο 8 του ν. 2251/1994 για την προστασία των καταναλωτών, κατά το οποίο ο παρέχων υπηρεσίες ευθύνεται για κάθε περιουσιακή ζημία ή ηθική βλάβη που προκάλεσε παράνομα και υπαίτια, με πράξη ή παράλειψή του, κατά την παροχή υπηρεσιών στον καταναλωτή. Στην έννοια του παρέχοντος υπηρεσίες εμπίπτουν και οι τράπεζες, οι οποίες, λόγω της επαγγελματικής τους ιδιότητας, της τεχνικής και οργανωτικής υπεροχής τους και της σχέσης εμπιστοσύνης που αναπτύσσεται με τους πελάτες τους, υπέχουν αυξημένες συναλλακτικές υποχρεώσεις πρόνοιας, ενημέρωσης, ασφάλειας και

προστασίας των οικονομικών συμφερόντων των χρηστών των υπηρεσιών τους (ΑΠ 1849|2017, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η ευθύνη του παρέχοντος υπηρεσίες κατά το άρθρο 8 του ν. 2251/1994 έχει τον χαρακτήρα νόθου αντικειμενικής ευθύνης, υπό την έννοια ότι αντιστρέφεται το βάρος απόδειξης ως προς την παρανομία και την υπαιτιότητα. Ο ζημιωθείς καταναλωτής φέρει το βάρος να αποδείξει την παροχή της υπηρεσίας, τη ζημία και τον αιτιώδη σύνδεσμο της ζημίας με την παροχή της υπηρεσίας, όχι όμως και τη συγκεκριμένη τεχνική πράξη ή παράλειψη 1του επέφερε το ζημιογόνο αποτέλεσμα, ιδίως όταν αυτή αφορά εσωτερικές διαδικασίες, πληροφοριακά συστήματα και μηχανισμούς ασφαλείας που βρίσκονται στη σφαίρα γνώσης και ελέγχου του παρόχου.

Αντιθέτως, ο παρέχων υπηρεσίες, **προκειμένου** να απαλλαγεί, οφείλει να αποδείξει είτε την ανυπαρξία παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς του είτε την έλλειψη αιτιώδους συνδέσμου είτε τη συνδρομή λόγου που επάγεται την άρση ή μείωση της ευθύνης του (ΑΠ 1111/2020, ΑΠ 1439/2019, ΑΠ 1133/2017, ΑΠ 1134/2017, ΑΠ 1284|2017, ΑΠ 2257/2014, ΑΠ 53'5|2012,

ΕφΑΘ 3165|2021, ΕφΛαρ 76|2021, ΕφΚρητ 29/2021, Ε(ρπνΤ 23/2021, ΕφΑΘ

2370/2021, ΕφΠειρ 377/2021, ΕφΠειρ 184/2021, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η ως άνω αντιστροφή του βάρους απόδειξης, σε συνδυασμό με τις ειδικές διατάξεις του ν. 4537/2018, έχει ιδιαίτερη σημασία στις ηλεκτρονικές τραπεζικές συναλλαγές, διότι ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών δεν έχει πρόσβαση στα τεχνικά δεδομένα λειτουργίας, ελέγχου και ασφαλείας του συστήματος του παρόχου και, συνεπώς, δεν μπορεί να επιβαρύνεται με την απόδειξη τεχνικών ελλείψεων ή συγκεκριμένων μηχανισμών απάτης που δεν βρίσκονται στη σφαίρα του. Η τράπεζα, ως επαγγελματίας πάροχος, οφείλει να αποδείξει όχι μόνο ότι η συναλλαγή καταγράφηκε τεχνικά στο σύστημά της, αλλά και ότι, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, δεν υπήρξε πλημμέλεια των υπηρεσιών της και ότι τυχόν ζημία οφείλεται σε δόλο ή βαριά αμέλεια του χρήστη, όταν επικαλείται απαλλαγή ή περιορισμό της ευθύνης της.

III. Η κατάθεση χρημάτων σε τράπεζα φέρει τον χαρακτήρα ανώμαλης παρακαταθήκης, επί της οποίας, κατά το άρθρο 830 παρ. 1 ΑΚ, εφαρμόζονται οι διατάξεις περί δανείου και παρακαταθήκης. Η τράπεζα αποκτά την κυριότητα των κατατεθειμένων χρημάτων, αλλά υποχρεούται, κατ' άρθρο 827 ΑΚ, να αποδώσει στον καταθέτη το ισόποσο χρηματικό ποσό όταν αυτό ζητηθεί, νομιμοτόκως από την όχληση. Η σύμβαση αυτή περιλαμβάνει όχι μόνο την κύρια υποχρέωση απόδοσης των χρημάτων, αλλά και παρεπόμενες υποχρεώσεις πρόνοιας, ενημέρωσης, ασφάλειας, επαγγελματικής

επιμέλειας και προστασίας των οικονομικών συμφερόντων του πελάτη, οι οποίες απορρέουν από την καλή πίστη, τις συναλλακτικές συνήθειες και το άρθρο 288 ΑΚ, καθώς και από το ειδικό πλαίσιο των ν. 4537/2018 και 2251/1994. Στο πλαίσιο των υπηρεσιών ηλεκτρονικής τραπεζικής, οι υποχρεώσεις αυτές εξειδικεύονται στην οργάνωση ασφαλούς, σύγχρονου και αποτελεσματικού συστήματος ηλεκτρονικών πληρωμών, στην εφαρμογή μηχανισμών πρόληψης και ελέγχου κινδύνων ασφαλείας, στην κατάλληλη ενημέρωση και

συντρέχουν αυτοτελώς οι όροι των άρθρων 914 και 932 ΑΚ. Στην προκειμένη περίπτωση, όμως, ενόψει του ότι η διάταξη της εκκαλουμένης **περι** απόρριψης του αιτήματος χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης δεν πλήττεται με έφεση ή αντέφεση του ενάγοντος, η σχετική βάση διατηρεί σημασία μόνο στο μέτρο που συνέχεται με το γενικό πλαίσιο των υποχρεώσεων πρόνοιας και ασφάλειας της τράπεζας και όχι ως αυτοτελές κεφάλαιο μεταβιβασθέν προς κρίση στο παρόν Δικαστήριο.

Από την εκτίμηση όλων των αποδεικτικών μέσων ττου προσκομίστηκαν νόμιμα με επίκληση από τους διαδίκους ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και επαναπροσκομίζονται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, καθώς και από τα παραδεκτώς προσκομιζόμενα το πρώτον στον παρόντα βαθμό αποδεικτικά μέσα (άρθρο 529 ΚΠολΔ), μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και τα προσκομισθέντα ξενόγλωσσα έγγραφα με τη συνημμένη επ' αυτών μετάφραση στην ελληνική γλώσσα, νομίμως επικυρωμένη από δικηγόρο (κατ' άρθρο 36 παρ. 2 περ. δ' του ν. 4194/2013 - «Κώδικας Δικηγόρων», όπως η παράγραφος 2 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 364 του ν. 4700/2020), τα οποία λαμβάνονται υπόψη είτε προς άμεση απόδειξη είτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, χωρίς να έχει παραλειφθεί κάποιο για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, από τις υπ' αριθ.Πρωτ ... 2022 και αριθ.Πρωτ ... 2022 ένορκες βεβαιώσεις της ... του ... και της ... του ..., ενώπιον των δικηγόρων Κω Κωνσταντίνου Χόνδρου (Α.Μ. ...) και Ευαγγελίας Ζαβόλα (Α.Μ. ...), αντίστοιχα, που ελήφθησαν με επιμέλεια του ενάγοντος κατόπιν νομότυπης και εμπρόθεσμης κλήτευσης της εναγομένης δυνάμει της υπ' αριθ. ...-12-2022 έκθεσης επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της

περιφέρειας του Εφετείου Δωδεκανήσου με έδρα το Πρωτοδικείο Κω, ..., από την επικαλούμενη και προσαγόμενη από την εναγομένη με αριθμό ...-12-2025 ένορκη βεβαίωση της ... του ... ενώπιον της συμβολαιογράφου Αθηνών ..., που λήφθηκε με επιμέλεια της εκκαλούσας προς υποστήριξη της έφεσής της, κατόπιν νομότυπης και εμπρόθεσμης κλήτευσης του εφεσιβλήτου, βάσει της υπ' αριθ. ...-2-2025 έκθεσης επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών, διορισμένης στο Πρωτοδικείο Κω, ... προς τον κατά το άρθρο 143 παρ. 1 ΚΠολΔ αντίκλητο του ενάγοντος, ττου υπογράφει το δικόγραφο της αγωγής (ιδ. ΑΠ 1276/2021, ΜονΕΦΠειρ 135/2023, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), από τις συναγόμενες κατ' άρθρο 261 ΚΠολΔ ομολογίες των διαδίκων, 1του ειδικότερα μνημονεύονται κατωτέρω, και από τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, Τα οποία το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη αυτεπαγγέλτως (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), χωρίς όμως να λαμβάνεται υπόψη ο προσκομιζόμενος από τον ενάγοντα και ήδη εφεσίβλητο ψηφιακός δίσκος (USB stick), ο οποίος φέρεται να περιέχει ηχητικό αρχείο τηλεφωνικής επικοινωνίας με εκπρόσωπο της εναγομένης στις ...-6-2022 και ώρα ...:46:37, καθόσον στο περιεχόμενο των προτάσεων του δεν γίνεται επαρκής ταυτοποίησή του και, σε κάθε περίπτωση, δεν συνοδεύεται από έγγραφο κείμενο 1του να περιέχει τις αποτυπωθείσες ομιλίες και από πιστοποίηση αρμοδίου οργάνου, όπως δικηγόρου, περί της ακρίβειας της μεταφοράς, όπως απαιτείται, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 454 ΚΠολΔ, για την επίκληση και προσκομιδή μαγνητοταινίας, στην έννοια της οποίας εντάσσεται κάθε υλική αποτύπωση οπτικών ή ακουστικών εντυπώσεων 1του πραγματοποιείται με οποιοδήποτε μηχανικό μέσο, ως ιδιωτικού εγγράφου κατά το άρθρο 444 αρ. 3 ΚΠολΔ (ΑΠ 119|2023, ΑΠ 1133|2013, ΑΠ 228|2012, ΕφΔωδ 23/2025, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων και ήδη εφεσίβλητος διατηρούσε στην εναγομένη και ήδη εκκαλούσα ανώνυμη τραπεζική εταιρεία τον υπ' αριθ. ... τραπεζικό λογαριασμό, τον οποίο χρησιμοποιούσε στο πλαίσιο της επαγγελματικής του δραστηριότητας και για τον οποίο είχε ενεργοποιηθεί η δυνατότητα χρήσης των ηλεκτρονικών υπηρεσιών της εναγομένης. Στις ...-6-2022, περί ώρα 13:30, ο ενάγων επιχείρησε να πραγματοποιήσει, μέσω του ηλεκτρονικού συστήματος της εναγομένης, μεταφορά χρηματικού ποσού 12.000,00 ευρώ προς συνεργάτη του στην

αλλοδαπή και συγκεκριμένα προς λογαριασμό που σχετιζόταν με συναλλαγή προς Βουλγαρία. Η συναλλαγή αυτή δεν ολοκληρώθηκε, παρά τις προσπάθειές του, λόγω του υφιστάμενου ημερήσιου ορίου των 4.000,00 ευρώ. Κατόπιν τούτου, ο ενάγων επικοινωνήσε με το υποκατάστημα της εναγομένης στην Κω και, μετά την επικοινωνία αυτή, προέβη σε αύξηση του ημερήσιου ορίου στο ποσό των 12.000,00 ευρώ, ώστε να καταστεί δυνατή η εκτέλεση της επιδιωκόμενης μεταφοράς. Από το επικαιροποιημένο ημερολόγιο ενεργειών της συνδρομής του ενάγοντος, που προσκομίζει και επικαλείται η εναγομένη, προκύπτει ότι στις 14-6-2022 και ώρα 14:11 πραγματοποιήθηκε ταυτοποίηση χρήστη στο myAlpha Web με εισαγωγή username και password, από διεύθυνση IP Ακολούθως, στις ...-6-2022 και ώρα 14:16 πραγματοποιήθηκε τροποποίηση συνδρομής και μεταβολή ημερήσιου ορίου στο myAlpha **Web**, από την ίδια ως άνω διεύθυνση ..., η δε διαδικασία εγκρίθηκε με την αποστολή και καταχώριση ... στον αριθμό Το αποσταλέν μήνυμα είχε το ακόλουθο περιεχόμενο: «ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΗΜΕΡΗΣ|ΟΥ ΟΡΙΟΥ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ.

ΠΡΟΣΟΧΗ!! ΜΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΤΕ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΚΩΔΙΚΟ, ΤΗΛΕΦΩΝ|ΚΑ Η' ΣΕ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΟΠΟΥ ΟΔΗΓΗΘΗΚΑΤΕ ΜΕΣΩ LINK ΣΕ EMAIL Η SMS. ΑΝ ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡ|ΖΕΤΕ ΤΗΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗ ΚΑΛΕΣΤΕ 210 326 0000 MYALPHA CODE: ...». Για τη συγκεκριμένη ενέργεια απεστάλη και ενημερωτικό email στον λογαριασμό ..., με θέμα «ALPHA WEB BANKING Επιτυχής αλλαγή ανωτάτου ορίου μεταφορών σε μη προδηλωμένους λογ|σμούς» και κείμενο:

«Αγαπητέ συνδρομητή, θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε ότι η μεταβολή του

ανώτατου ορίου μεταφορών σε μη προδηλωμένους λογ/σμούς,

ALPHA WEB BANKING σε ποσό EUR 12000,00 εκτελέστηκε επιτυχώς. Για οποιοδήποτε θέμα, παρακαλούμε ι»:πικοινωνήστε με την Υπηρεσία Τηλεφωνικής Εξυπηρέτησεως στο 210 326 0000. Με εκτίμηση, ALPHA BANK». Τα ανωτέρω μεσημβρινά στοιχεία επιβεβαιώνουν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τον ισχυρισμό του ενάγοντος ότι είχε επιχειρήσει να πραγματοποιήσει μεταφορά ποσού 12.000,00 ευρώ προς συνεργάτη του στην αλλοδαπή, ότι επικοινωνήσε σχετικώς με το υποκατάστημα της εναγομένης στην Κω και ότι η αύξηση του ημερήσιου ορίου στο ποσό των 12.000,00 ευρώ συνδεόταν με την επιδιωκόμενη από αυτόν συναλλαγή. Περαιτέρω, από το ίδιο ημερολόγιο ενεργειών προκύπτει ότι στις ...-6-

2022 και ώρα 21:01 πραγματοποιήθηκε εκ νέου ταυτοποίηση χρήστη στο myAlpha Web με εισαγωγή username και password, πλην όμως από διαφορετική διεύθυνση IP, ήτοι την

Στις 14-6-2022 και ώρα 21:03 πραγματοποιήθηκε άμεση διατραπεζική μεταφορά εξωτερικού από το myAlpha Web, ποσού 12.000,00 ευρώ, από την ίδια διεύθυνση IP 185.226.67.169, με αποστολή και καταχώριση ... στον αριθμό ... Το σχετικό μήνυμα, κατά το κρίσιμο μέρος του διατυπωμένο στην αγγλική γλώσσα, ανέφερε τον κωδικό μίας χρήσης, τη μεταφορά' προς λογαριασμό με κατάληξη ..., το ποσό των 12.000,00 ευρώ, τη διάρκεια ισχύος του κωδικού για πέντε λεπτά, καθώς και τον χρεούμενο λογαριασμό ... και τον πιστούμενο λογαριασμό ... Για τη συγκεκριμένη ενέργεια εστάλη και ενημερωτικό email στον λογαριασμό ... στις ... :04:33, με περιεχόμενο «Αγαπητέ συνδρομητή, Η εντολή άμεσης μεταφοράς ποσού EUR 12000,00 σε λογαριασμό ... προς την που καταχωρίσατε τώρα (.../6/2022) ολοκληρώθηκε και θα αποσταλεί στην άλλη τράπεζα σε πέντε (5) λεπτά. Μπορείτε να ενημερωθείτε για την κατάσταση της εντολής σας από το μενού «Μεταφορές», επιλογή «Ερωτήσεις». ΜΕ εκτίμηση, ALPHA BANK». Αποδεικνύεται ακόμη από το προσκομιζόμενο μετ' επικλήσεως από τον ενάγοντα ηλεκτρονικό μήνυμα ότι μόλις ένα λεπτό αργότερα, στις ...:05:54, εστάλη στον ίδιο λογαριασμό ηλεκτρονικού ταχυδρομείου νέο ενημερωτικό email, με θέμα «ALPHA WEB BANKING Επιτυχής αλλαγή ανωτάτου ορίου μεταφορών σε μη προδηλωμένους λογ/σμούς» και κείμενο

«Αγαπητέ συνδρομητή, Θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε ότι η μεταβολή του ανώτατου ορίου μεταφορών σε μη προδηλωμένους λογ/σμούς, μέσω του ALPHA WEB BANKING σε ποσό EUR 50000,00 εκτελέστηκε επιτυχώς. Για οποιοδήποτε θέμα, παρακαλούμε επικοινωνήστε με την υπηρεσία Τηλεφωνικής Εξυπηρέτησεως στο 210 326 0000. ΜΕ εκτίμηση, ALPHA BANK». Η καταχωρισθείσα μεταφορά δεν αφορούσε λογαριασμό στη Βουλγαρία ούτε τον δικαιούχο με τον οποίο σχετιζόταν η συναλλαγή που ο ενάγων επιδίωκε να πραγματοποιήσει, αλλά τον υπ' αριθ... λογαριασμό, τηρούμενο στην ... στην Ολλανδία, με δικαιούχο ... , πρόσωπο ή οντότητα άγνωστη στον ενάγοντα, με την οποία δεν αποδείχθηκε ότι τον συνέδεε οποιαδήποτε προηγούμενη συναλλακτική

σχέση ή άλλη υποκείμενη αιτία πληρωμής. Η διαφοροποίηση της διεύθυνσης IP μεταξύ των μεσημβρινών ενεργειών, που αντιστοιχούν στην αύξηση του ορίου σε 12.000,00 ευρώ, και των βραδινών κρίσιμων ενεργειών της ταυτοποίησης και της μεταφοράς, καθώς και η αμέσως επακολουθήσασα ενημέρωση περί νέας αύξησης του ημερήσιου ορίου σε 50.000,00 ευρώ, χωρίς να προκύπτει από τα επικαλούμενα και προσκομιζόμενα στοιχεία αντίστοιχη αποστολή και καταχώριση SMS-OTP, όπως είχε συμβεί κατά τη μεσημβρινή αύξηση του ορίου σε 12.000,00 ευρώ, συνεκτιμάται ως πρόσθετη ένδειξη ασυνήθους και μη συμβατής με την προηγηθείσα βούληση του ενάγοντος ακολουθίας ενεργειών. Τα στοιχεία αυτά, συνεκτιμώμενα με το ύψος του ποσού, την άμεση μεταφορά προς αλλοδαπή τράπεζα, τον άγνωστο δικαιούχο και την απόκλιση της εκτελεσθείσας πράξης από τη συναλλαγή που ο ενάγων επιδίωκε να πραγματοποιήσει, οδηγούν στην κρίση ότι η επίδικη πράξη πληρωμής δεν ανταποκρινόταν στη βούλησή του. Από τα ίδια πραγματικά περιστατικά προκύπτει ότι ο ενάγων υπήρξε θύμα ηλεκτρονικής απάτης, στο πλαίσιο της οποίας τα στοιχεία ταυτοποίησης και ο κωδικός μίας χρήσης χρησιμοποιήθηκαν για πράξη πληρωμής διαφορετική από εκείνη που ο ίδιος επεδίωκε να πραγματοποιήσει. Άλλωστε, γνήσια συναλλαγή δεν υφίσταται όταν ο χρήστης την αγνοεί και αυτή ενεργήθηκε από τρίτο πρόσωπο χωρίς δικαίωμα, ακόμη και αν η συγκατάθεση του χρήστη φέρεται να δόθηκε με τη μορφή 1του είχε συμφωνηθεί μεταξύ των μερών, δεδομένου ότι οι διατάξεις του άρθρου 64 ν. 4537/2018 αποσκοπούν στην προστασία του χρήστη από πληρωμές που δεν ανταποκρίνονται στη βούλησή του. Η εναγομένη, η οποία έφερε το σχετικό βάρος απόδειξης κατά το άρθρο 72 του ν. 4537/2018, απέδειξε μεν ότι η συναλλαγή καταχωρίστηκε τεχνικά στο σύστημά της με χρήση διαπιστευτηρίων και κωδικού μίας χρήσης, δεν απέδειξε όμως ότι ο ενάγων γνώριζε και αποδέχθηκε ότι εγκρίνει την ως άνω συγκεκριμένη μεταφορά προς τον ως άνω άγνωστο σε αυτόν δικαιούχο, ούτε ότι είχε οποιονδήποτε νόμιμο ή οικονομικό λόγο να μεταφέρει σε αυτόν το επίδικο ποσό. Δεν αρκεί η εικαζόμενη έγκριση,

ήτοι εκείνη που τεκμαίρεται από την τήρηση της διαδικασίας ταυτοποίησης 1του έχει συμφωνηθεί μεταξύ χρήστη και παρόχου, αφού, κατά το άρθρο 72 παρ. 2 του ν. 4537/2018, η χρήση του μέσου πληρωμών δεν αποτελεί αναγκαστικά από μόνη της επαρκή απόδειξη ότι ο πληρωτής είχε πράγματι εγκρίνει τη συγκεκριμένη πράξη πληρωμής, πολύ δε περισσότερο όταν τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία καταδεικνύουν ασυμφωνία μεταξύ της επιδιωκόμενης και της εκτελεσθείσας συναλλαγής (πρβλ. ΜονΕφΘεσσαλονίκης 1365/2026, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΠΠΡΑΘ 1489|2026, δημ. ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ). Ως προς το περιεχόμενο του . . . που προηγήθηκε της μεταφοράς, το Δικαστήριο το συνεκτιμά αποκλειστικά ως αποδεικτικό στοιχείο, και όχι ως αυτοτελή λόγο ακυρότητας της διαδικασίας ταυτοποίησης, για τη διαμόρφωση της κρίσης του περί του αν ο ενάγων είχε πραγματική γνώση και συνειδητή βούληση έγκρισης της συγκεκριμένης πράξης πληρωμής. Το μήνυμα αυτό ανέφερε μεν τον κωδικό, το ποσό και την κατάληξη του λογαριασμού, καθώς και τον πιστούμενο λογαριασμό, δεν ανέφερε όμως τον δικαιούχο ..., ούτε τη χώρα προορισμού, ενώ τα πλήρη στοιχεία της τράπεζας ... εμφανίστηκαν στο ενημερωτικό email που απεστάλη μετά την καταχώριση της εντολής. Τα περιστατικά αυτά, και ιδίως η βραδινή ταυτοποίηση και μεταφορά από διαφορετική IP, η απόκλιση της εκτελεσθείσας μεταφοράς ως προς τον δικαιούχο, την τράπεζα και τη χώρα προορισμού και η αμέσως επόμενη ενημέρωση περί νέας αύξησης του ορίου σε 50.000,00 ευρώ, δεν επιτρέπουν τη συναγωγή βαριάς αμέλειας του ενάγοντος με μόνη τη χρήση του κωδικού μίας χρήσης. Δεν αποδείχθηκε, ειδικότερα, ότι ο ενάγων συνειδητά γνωστοποίησε σε τρίτο πρόσωπο τα απαιτούμενα μέσα όλων των σταδίων ταυτοποίησης για την εκτέλεση της συγκεκριμένης μεταφοράς ή ότι παρέβλεψε σαφείς, συγκεκριμένες και κατανοητές προειδοποιήσεις, ικανές να καταστήσουν σε αυτόν αντιληπτό ότι εγκρίνει μεταφορά προς άγνωστο δικαιούχο στην Ολλανδία και όχι ότι ολοκληρώνει τη διαδικασία που είχε ξεκινήσει για την επιδιωκόμενη συναλλαγή του. Η κρίση αυτή του Δικαστηρίου ενισχύεται και από το ίδιο ημερολόγιο εισόδων της συνδρομής του ενάγοντος, το οποίο η

εκκαλούσα επικαλείται προς απόδειξη της εξουκείωσής του με την ηλεκτρονική τραπεζική, καθώς η τυχόν συχνή χρήση της υπηρεσίας αποδεικνύει μόνον ότι ο ενάγων ήταν εξουκείωμένος με τη χρήση του e-banking, όχι όμως ότι ενέκρινε τη συγκεκριμένη επίδικη μεταφορά ή ότι ενήργησε με βαριά αμέλεια. Συνεπώς, η ευθύνη της εκκαλούσας δεν κρίνεται με βάση το αν μπορούσε εκ των υστέρων να ανακαλέσει ή να αντιλογίσει τη μεταφορά, αλλά με βάση το αν αποδείχθηκε πραγματική έγκριση της συγκεκριμένης πράξης πληρωμής εκ μέρους του ενάγοντος ή δόλος ή βαριά αμέλεια αυτού. Μόλις δε ο ενάγων

αντιλήφθηκε ότι η καταχωρισθείσα πράξη πληρωμής δεν ανταποκρινόταν στη βούλησή του, επιχείρησε επανειλημμένως να επικοινωνήσει τηλεφωνικά με την εναγομένη το ίδιο βράδυ, όπως προκύπτει και από την προσκομιζόμενη κατάσταση κλήσεων της εταιρείας COSMOTE, στην οποία αποτυπώνονται προσπάθειες επικοινωνίας στις ...-6-2022 και ώρες ...:16:31, ...:17:51, ...:21:01, ...:25:09 και ...:46:37. Η δε προσκομιζόμενη από την εκκαλούσα ένορκη βεβαίωση της υπαλλήλου της ... επιβεβαιώνει ότι, κατά την τηλεφωνική επικοινωνία του ενάγοντος με το τηλεφωνικό κέντρο της εναγομένης, αυτός αναζητούσε να εξακριβώσει αν είχε πραγματοποιηθεί η επιδιωκόμενη από αυτόν συναλλαγή προς τράπεζα της Βουλγαρίας και ότι περί ώρα ...:56 συμπέρανε ότι είχε πέσει θύμα απάτης, διότι η συναλλαγή που είχε διενεργηθεί δεν ήταν η επιδιωκόμενη εκ μέρους του. Η παραδοχή αυτή ενισχύει την κρίση ότι άλλο ήταν το αντικείμενο της συναλλαγής του ο ενάγων επεδίωκε να πραγματοποιήσει και άλλη η τελικώς εκτελεσθείσα μεταφορά προς ... και ... Ακολούθως, αποδεικνύεται ότι ο ενάγων υπέβαλε στις ...-6-2022 έντυπο αμφισβήτησης συναλλαγής σε υποκατάστημα της εναγομένης και στις ...-6-2022 κατήγγειλε το συμβάν στο Αστυνομικό Τμήμα Κω. Τα περιστατικά αυτά αποδεικνύουν ότι, μόλις αντιλήφθηκε τη μη αναγνωριζόμενη συναλλαγή, αντέδρασε άμεσα και ειδοποίησε την εναγομένη χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, κατά τα άρθρα 69 και 71 του ν. 4537/2018. Υπό τα ανωτέρω, η επίδικη πράξη πληρωμής πρέπει να χαρακτηριστεί ως μη εγκεκριμένη και μη γνήσια κατά την έννοια των άρθρων 64 και 72 του ν. 4537/2018. Η εκκαλούσα δεν απέδειξε ότι ο ενάγων ενήργησε με τέτοιο βαθμό έλλειψης επιμέλειας ώστε να υπερβαίνει την απλή αμέλεια και να φθάνει στη βαριά αμέλεια του άρθρου 74 του ν. 4537/2018, ούτε ότι η ζημία οφείλεται αποκλειστικά σε συμπεριφορά του. Επομένως, εφόσον η συναλλαγή ήταν μη

εγκεκριμένη και δεν αποδείχθηκε δόλος ή βαριά αμέλεια του χρήστη, η εκκαλούσα, ως πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, υποχρεούται να αποκαταστήσει την επίδικη πράξη πληρωμής σύμφωνα με το ειδικό αναγκαστικό πλαίσιο του ν. 4537/2018, χωρίς να απαλλάσσεται με μόνη την επίκληση της τυπικής χρήσης των συμφωνημένων μέσων ταυτοποίησης ή των συμβατικών όρων περί ευθύνης του πελάτη. Περαιτέρω, τυχόν συμβατικοί όροι που μετακυλίνουν στον ενάγοντα τον κίνδυνο μη εγκεκριμένης πράξης πληρωμής ανεξαρτήτως δόλου ή βαριάς αμέλειας δεν μπορούν να αντιταχθούν σε αυτόν, ως αντίθετοι προς τις αναγκαστικού δικαίου διατάξεις του ν. 4537/2018 και ιδίως προς το άρθρο 103 αυτού. Η παρεμπόπτουσα αυτή κρίση δεν συνιστά παραβίαση της αρχής της διάθεσης (106 ΚΠολΔ), καθόσον η αντίθεση των προβαλλόμενων συμβατικών όρων προς αναγκαστικού δικαίου διατάξεις λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως, εφόσον τα πραγματικά περιστατικά που τη θεμελιώνουν έχουν τεθεί υπόψη του Δικαστηρίου (πρβλ. ΜονΕφΘεσσαλονίκης 426|2026, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ούτε αποδείχθηκε η συνδρομή ασυνήθων και απρόβλεπτων περιστάσεων πέρα από τον έλεγχο της εναγομένης, των οποίων οι συνέπειες δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν παρ' όλες τις προσπάθειες για το αντίθετο, κατά την έννοια του άρθρου 92 του ν. 4537/2018. Συνεπώς, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο δέχθηκε κατ' αποτέλεσμα ότι η επίδικη συναλλαγή ήταν μη εγκεκριμένη και ότι δεν αποδείχθηκε βαριά αμέλεια του ενάγοντος, ορθά κατέληξε στο ίδιο απορριπτικό για τους ισχυρισμούς της εναγομένης αποτέλεσμα, αν και με εσφαλμένη αιτιολογία, η οποία παραδεκτώς, κατ' άρθρο 534 ΚΠολΔ, αντικαθίσταται από την αιτιολογία της παρούσας απόφασης. Επομένως, οι λόγοι της έφεσης με τους οποίους η εκκαλούσα παραπονείται για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου, εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων, εσφαλμένη κρίση περί μη εγκεκριμένης συναλλαγής και μη συνδρομής βαριάς αμέλειας του ενάγοντος, καθώς και για εσφαλμένη απόρριψη των ισχυρισμών της περί αποκλειστικής ευθύνης ή συνυπαιτιότητας αυτού, πρέπει να απορριφθούν ως ουσιαστικά αβάσιμοι.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η υπό κρίση έφεση πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της ως ουσιαστικά αβάσιμη. Εφόσον δε η έφεση απορρίπτεται κατ' ουσίαν και δεν εξαφανίζεται ούτε μεταρρυθμίζεται η

εκκαλουμένη απόφαση, πρέπει να απορριφθεί και το αίτημα της εκκαλούσας περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση και επιστροφής του ποσού των 6.000,00 ευρώ, το οποίο φέρεται ότι κατέβαλε σε συμμόρφωση προς την προσωρινώς εκτελεστή διάταξη της εκκαλουμένης, καθόσον η επαναφορά προϋποθέτει παραδοχή της έφεσης και εξαφάνιση ή μεταρρύθμιση της προσβαλλόμενης απόφασης. Πρέπει επίσης να διαταχθεί η εισαγωγή του παραβόλου της έφεσης στο Δημόσιο Ταμείο και να επιβληθούν σε βάρος της εκκαλούσας, λόγω της ήττας της, τα δικαστικά έξοδα του εφεσιβλήτου για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά την έφεση.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ κατ' ουσίαν την έφεση κατά της υπ' αριθ. 132|2024

οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Κω.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την εισαγωγή στο Δημόσιο Ταμείο του κατατεθέντος κατά την άσκηση της έφεσης παραβόλου, ποσού εβδομήντα πέντε (75,00) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ το αίτημα επαναφοράς των πραγμάτων.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της εκκαλούσας τα δικαστικά έξοδα του εφεσιβλήτου του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων τριάντα επτά (337,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Κω σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις ...- Αυγούστου 2026, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

